

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 25C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718200692
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2022:6718200692.9

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom v právnej veci žalobcu: C.. U. D., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. P. XX/XX, XXX XX Ž., proti žalovanému: Stredná odborná škola, so sídlom Bystrická 4, 966 81 Žarnovica, IČO: 00 891 827, v konaní o návrhu na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 25C/20/2018-327 zo dňa 18.12.2020 tak, žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 517,32 Eur, a to do 10 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet žalovaného.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Zvolen dňa 09.02.2018, postúpenou dňa 25.10.2018 Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „súd“), ako miestne príslušnému súdu, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa nepravdivých výrokov a hodnotiacich úsudkov o žalobcovi v takom význame, „že C.. U. D., narodená XX.XX.XXXX zneužíva Zákonník práce a odmietla vykonávať prácu v zmysle Pracovnej zmluvy uzavretej so žalovaným dňa 24.08.2009“ a zároveň si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 6.000 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % p. a. odo dňa 11.02.2015 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Súd rozsudkom č. k. 25C/20/2018-267 zo dňa 05.02.2020 spojením s doplňujúcim rozsudkom č. k. 25C/20/2018-280 zo dňa 11.03.2020 žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 17.09.2020 rozsudkom č. k. 16Co/47/2020-313 rozsudok súdu prvej inštancie spolu s doplňujúcim rozsudkom č. k. 25C/20/2018-280 zo dňa 11.03.2020 potvrdil a zároveň priznal žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

3. Súd uznesením č. k. 25C/20/2018-327 zo dňa 18.12.2020 uložil žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania žalovanému vo výške 585,79 Eur.

4. Dňa 22.12.2020 podal žalobca dovolanie voči rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16Co/47/2020-313 zo dňa 17.09.2020.

5. Dňa 01.02.2021 podal žalobca sťažnosť voči uzneseniu č. k. 25C/20/2018-327 zo dňa 18.12.2020 v ktorej uviedol, že toto uznesenie považuje za nezákonné. Uvádza, že je osobou v hmotnej núdzi a žiada o prerušenie konania až do skončenia konania Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/26/2020, kde dochádza preskúmaniu rozhodnutia v konaní č. k. KaZH/2874/2020 vedené Centrom právnej pomoci, kancelária Žiar nad Hronom. Dôvody sťažnosti nepovažuje žalobca za úplné, pretože je osoba bez právnického vzdelania. Žiada o uplatnenie práva na doplnenie podanej sťažnosti. Napádané uznesenie považuje za nezákonné, nakoľko rozsudok, z ktorého napadnuté uznesenie vychádza je napadnutý dovolaním, v konaní bolo porušené ústavné právo na spravodlivé súdne konanie. Žalobca uvádza, že trovy konania majú vadu, pretože pojednávanie, za ktoré boli priznané trovy sa nemalo konať

pre prekážku na strane žalobcu. Žalobca má za to, že od času prvého pojednávania a vyhlásení prvostupňového rozhodnutia boli dané dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nemal konajúci súd priznať náhradu trov konania žalovanému. Za dôvody osobitného zreteľa považuje žalobca existenciu hmotnej núdze, stav nezamestnanosti, spor vyvolaný konaním žalovaného. V tejto súvislosti poukazuje na spis Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/26/2020 a potvrdenie Úradu práce sociálnych vecí a rodiny o nezamestnanosti.

6. Podaním zo dňa 08.03.2022 súd vyzval žalovaného na vyjadrenie k podanej sťažnosti žalobcu. Žalovaný k podanej sťažnosti uviedol, že žalobca v predmetnej sťažnosti uvádza, že rozsudok, z ktorého napadnuté uznesenie vychádza, je napadnutý dovolaním. V tomto smere má žalovaný za to, že uvedené tvrdenie nemá žiadny súvis s dôvodnosťou podania sťažnosti voči napadnutému rozhodnutiu. Žalobca neuviedol, v čom konkrétne mal súd porušiť právo na spravodlivé súdne konanie. Sťažovateľka dáva súdu argumentácie, ktoré nemajú oporu v zákone (ust. § 436 CSP). Žalovaný ďalej poukazuje na pojmové znaky sťažnosti. Pokiaľ ide o vady vyčíslenia trov konania má žalovaný za to, že argumentácia žalobcu nemá oporu v zákone a ide o subjektívnu úvahu žalobcu. K dôvodom prerušenia konania uviedol, že konanie je právoplatne skončené, pričom neexistuje žiadny dôvod a ani priestor na prerušenia právoplatne skončeného konania. Žalovaný ďalej poukazuje na dôvody osobitného zreteľa namietané zo strany žalobcu a navrhol sťažnosť ako nedôvodnú zamietnuť.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

8. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9. Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

10. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Súd po preskúmaní podanej sťažnosti žalobcu voči uzneseniu č. k. 25C/20/2018-327 zo dňa 18.12.2020 zistil, že je z časti dôvodná. Žalobca si pri vyčíslení trov konania uplatnil odmenu právneho zastúpenia za úkon účasť na pojednávaní dňa 20.11.2019 vo výške 91,29 Eur v zmysle § 13a ods. 1 písm. e) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška“), pričom si mal správne uplatniť úkon právne služby vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 13a ods. 4 vyhlášky, nakoľko pojednávanie dňa 20.11.2019 bolo odročené. Na základe uvedeného preto súd v tejto časti napadnuté uznesenie č. k. 25C/20/2018-327 zo dňa 18.12.2020 zmenil tak, že žalovanému priznal trovy konania vo výške 517,32 Eur.

12. Žalobca vo svojej sťažnosti ďalej neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali potrebu zrušiť napadnuté rozhodnutie. Súd nemá vedomosť o tom, že akýmkoľvek spôsobom porušil žalobcovo právo na spravodlivé súdne konanie. O nároku žalobcu bolo náležite rozhodnuté rozsudkom súdu prvého stupňa, odvolacieho súdu a aj dovolacieho súdu, pričom nedošlo k zisteniu žiadnych pochybností zo strany súdu. Vyšší súdny úradník rozhodoval v napadnutom uznesení len o výške trov, ktoré boli žalovanému priznané v rozhodnutí vo veci samej. Súd v zmysle § 257 CSP výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, avšak uvedené ustanovenie predpokladá len nárok náhrady trov konania, o ktorom rozhoduje súd vo veci samej. Pokiaľ súd nemal náležite preukázané dôvody pre rozhodnutie o nároku trov konania postupom v zmysle § 257 CSP, nemohol tak rozhodnúť. Uvedená skutočnosť však nemá žiadny vplyv na nesprávnosť napadnuté rozhodnutia o výške trov konania. Súd má za to, že trovy konania, s výnimkou zmenenej časti, boli priznané v súlade s rozhodnutiami vo veci samej a Vyhlášky.

13. K návrhu na prerušenie konania žalobcu súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku tunajšieho súdu č. k. 25C/20/2018-267 zo dňa 05.02.2020 a na doplňujúci rozsudok č. k. 25C/20/2018-280 zo dňa 11.03.2020, ktorým návrh na prerušenie konania zamietol. Súd sa aj naďalej stotožňuje so

závermi predmetných rozhodnutí. Posúdenie opodstatnenosti prerušenia konania je ponechané na úvahu konajúceho súdu, ktorý zväží, či otázka riešená v inom konaní môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a či by takéto prerušenie bolo účelné. Súd má za to, že akékoľvek prerušenie konania by bolo neúčelné vzhľadom na skutočnosť, že konanie 25C/20/2018 bolo už právoplatne skončené, pričom by prerušenie konania neplnilo žiadny význam. Nakoľko konanie je právoplatne skončené a súd už o podanom návrhu na prerušenie konania rozhodol, nie je potrebné opätovne rozhodnúť o podanom návrhu, a to aj prihliadnutím na skutočnosť, že o zamietnutí návrhu na prerušenie konania rozhoduje súd v rozhodnutí vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.